

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.101 van 29 april 1997
in de zaak A. 72.766/VII-15.083.**

In zake : Marc VAN WONTERGHEM,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. FRANCIS,
kantoor houdende te LEUVEN,
Koning Leopold I-straat 18

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 22.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marc VAN WONTERGHEM op 7 januari 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 14 november 1996 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, waarbij zijn beroep ingesteld tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 15 mei 1996 houdende gedeeltelijk verlenen van de vergunning aan verzoeker om een inrichting, gelegen te 9910 Knesselare, Malsemstraat 4, te veranderen, ongegrond wordt verklaard en de beslissing van de bestendige deputatie wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 11 februari 1997
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 februari
1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
E. FRANCIS, die verschijnt voor verzoeker, en van
Advocaat F. DE BISSCHOP die, loco Advocaat I. LAUREYS
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat bij besluit van 24 september
1992 de bestendige deputatie van de provincieraad van
Oost-Vlaanderen aan Romain ALMEY, schoonvader van
verzoeker, een vergunning verleent voor de exploitatie
van een veehouderij gelegen aan de Malsemstraat nr. 2 te
Maldegem, en omvattende volgende dierenaantallen :
290 zeugen, 1200 mestvarkens en 97 grote zoogdieren; dat
met een besluit van 4 augustus 1993 van de bestendige
deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen akte
wordt genomen van de melding van de overname van een
gedeelte van het bedrijf van Romain ALMEY door verzoeker;
dat de overname betrekking heeft op 290 zeugen,
500 mestvarkens, de opslag van 1476 m³ dierlijke mest en

10.000 liter mazout; dat blijkens de aanhef van de bestreden beslissing verzoekers bedrijf een milieutechnische eenheid vormt met het bedrijf van zijn schoonvader die nog over een vergunning voor het niet overgenomen gedeelte beschikt; dat op 8 december 1995 verzoeker bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een milieuvergunningsaanvraag indient voor de uitbreiding van zijn bedrijf met 630 mestvarkens alsook voor de lozing van huishoudelijk afvalwater en de opslag van 2000 m³ mest; dat de aanvraag op 21 december 1995 ontvankelijk en volledig wordt verklaard; dat met een besluit van 15 mei 1996 de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen aan verzoeker een milieuvergunning verleent voor de lozing van huishoudelijk afvalwater via een septische put in een oppervlaktewater en voor de opslag van 770 m³ dierlijke mest, en zulks voor een termijn eindigend op de vervaldag van de basisvergunning, met name 23 september 2012 en dat de vergunning wordt geweigerd voor de uitbreiding met 630 mestvarkens en voor de uitbreiding met de opslag van 1230 m³ dierlijke mest; dat met een aangetekend schrijven van 11 juni 1996 verzoeker tegen die beslissing beroep aantekent bij de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu; dat bij ministerieel besluit van 14 november 1996 het beroep ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker volgende uiteenzetting geeft :

"- In de eerste plaats vormt verzoeker, geboren op 25 mei 1996, tesamen met zijn echtgenote Betty ALMEY, geboren op 8 januari 1969, een jong gezin, gehuwd op 27 mei 1989 (stuk 2), dat sinds enige tijd de intentie heeft om aan gezinsuitbreiding te doen, doch hiertoe niet de economische mogelijkheden bezit;

Blijkens de in de stukken gevoegde verklaring van het Landbouwkrediet (stuk 3), dient verzoeker in het kader van de bovenvermelde bedrijfsovername een jaarlijkse schuldenlast te voldoen van 2.318.400 fr., en het is duidelijk dat verzoeker met het arbeidsinkomen van zijn thans vergunde inrichting ten bedrage van 2.240.000 fr. en zonder (schoon-)ouderlijke hulp niet toe komt om zijn gezin op deftige wijze te onderhouden, laat staan enige gezinsuitbreiding te plannen;

Het nadeel dat verzoeker en zijn echtgenote aldus ondervinden en dat in concreto bestaat in een, in afwachting van de annulatie-uitspraak, verlate mogelijkheid tot het verwerven van een economisch verantwoord arbeidsinkomen uit de vergunde inrichting dat hen tevens zal toelaten om tot gezinsuitbreiding over te gaan, is zo niet onmogelijk, dan minstens moeilijk te herstellen, temeer daar verzoeker dit jaar reeds 31 jaar wordt en het steeds grotere leeftijdsverschil met zijn kind(eren) nooit meer in te halen valt;

- Verder is het uiteraard voor verzoeker onmogelijk om de huidige toestand, waarbij zijn arbeidsinkomen uit de vergunde inrichting zelfs niet volstaat om naar behoren zijn schuldenlast te voldoen, nog lang vol te houden, en zal hij bij gebreke aan spoedige oplossing ongetwijfeld afstevenen op een kennelijk onvermogen dat hem niet zal toelaten zijn bedrijf verder te blijven exploiteren, doch hem zal nopen ermee te stoppen;

Dit nadeel is eveneens moeilijk te herstellen, gezien het louter financieel is, doch op korte termijn het verder bestaan zelf van de inrichting van verzoeker betreft;

- Tenslotte is de mate van gegrondheid van de annulatie-middelen omgekeerd evenredig met de gestrengheid waarmee het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt beoordeeld;

Naar het, uiteraard bescheiden, oordeel van verzoeker zijn de hierboven ingeroepen middelen tot nietigverklaring evident gegrond, derwijze dat hij met des te meer vertrouwen de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit vordert";

Overwegende dat de verwerende partij er terecht op wijst dat de beweerde niet-rendabiliteit van de varkenshouderij van verzoeker niet los kan worden gezien van de overname van slechts een gedeelte van het familiebedrijf van zijn schoonvader; dat door een bewuste keuze in 1993 een blijkbaar rendabel bedrijf werd uitgesplitst in twee bedrijven en verzoeker als dusdanig een onrendabel bedrijf heeft overgenomen; dat het door verzoeker geschetste nadeel niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden weigeringsbesluit;

Overwegende dat de vaststelling dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig april 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M.-R. BRACKE.